

Izrek

Pri preučitvi prvega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1357/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti.

(¹) UL C 262, 10.8.2020.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 20. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company“ AAS/Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-230/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Uredba (EGS) št. 2913/92 – Carinski zakonik Skupnosti – Člen 195 – Člen 232(1)(a) – Člen 221(3) – Skupna carinska tarifa – Izterjava zneska carinskega dolga – Sporočilo dolžniku o znesku dajatve – Zastaralni rok – Poziv garantu za izpolnitev jamstva – Izvršba za dosego plačila – Razumen rok)

(2021/C 278/32)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „BTA Baltic Insurance Company“ AAS

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Izrek

1. Člen 195 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti, je treba razlagati tako, da garanta pri carinskem dolgu iz tega člena ni mogoče šteti za „dolžnika“ v smislu člena 221(3) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1186/2009, in da se zastaralni rok treh let od nastanka carinskega dolga iz te določbe zato ne more uporabljati.
2. Člen 232(1)(a) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1186/2009, je treba razlagati tako, da obveznost držav članic iz te določbe, da uporabijo vse možnosti, določene v veljavnih predpisih, za zagotovitev plačila dajatev, ne velja samo za dolžnika, ampak tudi za garanta, in da je zadnjenavedenega na podlagi člena 232(1)(a) torej mogoče šteti za osebo, zoper katero je predlagana izvršba in za katero veljajo pravila države članice, vključno s pravili glede rokov na področju izvršbe.
3. Pravilo, ki izhaja iz načela pravne varnosti in v skladu s katerim je treba spoštovati razumen zastaralni rok, je treba razlagati tako, da se uporablja za tožbo, vloženo zoper garanta za zagotovitev vračila carinskega dolga.

(¹) UL C 255, 3.8.2020.